

JEDN. IDENT.: RRTV-4477636
VÁŠ DOPIS ZN.:
NAŠE Č. J.: RRTV/1931/2015-KOZ
SP. ZN.: 2014/1152/KOZ/IN
ZASEDÁNÍ RADY: 8-2015/ poř.č. 18
VYŘIZUJE: Odbor rozhl. vys. a licencí
DATUM, MÍSTO: 28.4.2015, Praha

in4you, z.s.
Václavské náměstí 808/66
11000 Praha
Česká republika
JUDr. Juříček Jiří
Údolní 222/5
60200 Brno
Česká republika

ROZHODNUTÍ O ULOŽENÍ POKUTY

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen "Rada") jako ústřední správní úřad v rámci své působnosti dané ustanovením § 5 písm. a) a f) a v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v platném znění (dále jen "zákon č. 231/2001 Sb.") a § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen "zákon č. 500/2004 Sb.") vydala dne 28. dubna 2015 toto rozhodnutí:

Rada dle ustanovení § 60 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb., ukládá spolku in4you, z.s., IČ: 035268523, se sídlem Václavské náměstí 808/66, Nové Město, 110 00 Praha 1,

pokutu ve výši 50 000 Kč

za provozování převzatého vysílání bez oprávnění, kterého se dopustil tím, že poskytoval online šíření některých zemských digitálních televizních programů veřejnosti prostřednictvím služby TV4you, a tedy provozoval převzaté vysílání, aniž k tomu byl oprávněn podle tohoto nebo podle zvláštního zákona.

Pokuta je splatná ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet 3754-19223001/0710, variabilní symbol 20141001.

V souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb. uložila Rada účastníkovi řízení povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč na účet č. 3711-19223001/0710, variabilní symbol 20141001. Náhrada nákladů je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Okolnosti předcházející správnímu řízení a zahájení správního řízení:

Charakteristika služby:

Zapsaný spolek in4you z.s. poskytoval službu, která měla uživatelům zajišťovat přístup k volně šířeným zemským digitálním televizním programům prostřednictvím mobilních telefonů, tabletů a dalších chytrých zařízení. Služba byla poskytována zdarma na základě registrace na www.tv4you.cz, financována měla být z reklamy.

Vysílání bylo poskytováno online formou personálního streamingu. Uživatelé mohli televizní programy sledovat pomocí libovolného zařízení připojeného k internetu, a to pomocí většiny dnes dostupných zařízení jako smartPHONE, tablety, connected TV. Po zákaznících bylo vyžadováno, aby byli plátcí koncesionářských poplatků.

Z pohledu zákona č. 231/2001 Sb. měla služba charakter převzatého vysílání prostřednictvím zvláštních přenosových systémů (internet). A to z několika následujících důvodů:

- Poskytovatel služby určitým způsobem technicky „přebírá“ televizní programy z DVB-T a distribuuje koncovým uživatelům
- Programy, které jsou koncovým uživatelům prostřednictvím této aplikace distribuovány, jsou převážně licencovány jako zemské digitální vysílání, a samy o sobě nemají oprávnění k šíření prostřednictvím zvláštních přenosových systémů – musí být tedy pouze takto přebírány.
- Je nerozhodné, zda je služba poskytována bezplatně či za úplatu, neboť to není definičním znakem převzatého vysílání dle zákona č. 231/2001 Sb.
- Pokud jde o činnost hospodářské povahy – je poskytovatelem výslovně uváděno, že služba bude financována z výnosů z reklamy.
- Obdobnou službu již nabízejí některé subjekty – O2 Czech Republic, sledovani.tv.cz, Smart fun – všechny tyto služby mají k provozování této služby platnou registraci.

Dle § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. se převzatým rozhlasovým a televizním vysíláním rozumí příjem vysílání původních rozhlasových a televizních programů nebo jejich podstatných částí, včetně služeb přímo souvisejících s programy nebo s podstatnými částmi programu, a jejich současné, úplné a nezměněné šíření pro veřejnost prostřednictvím sítí elektronických komunikací

Dle § 2 odst. 1 písm. h) zákona č. 231/2001 Sb. se provozovatelem převzatého vysílání rozumí právnická nebo fyzická osoba, která rozhoduje o skladbě programů převzatého vysílání, včetně služeb přímo souvisejících s programy převzatého vysílání, a která tyto programy a služby s nimi přímo související šíří nebo prostřednictvím třetích osob nechává v úplné a nezměněné podobě šířit na základě oprávnění k provozování převzatého vysílání (dále jen "registrace") podle tohoto zákona,

Dle § 60 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb. pokutu do výše 10 000 000 Kč Rada uloží tomu, kdo provozuje vysílání, aniž je k tomu oprávněn podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona.

Rada na svém 21. zasedání v roce 2014 vyzvala spolek in4you, z.s. k podání vysvětlení ve věci poskytování výše specifikované služby TV4you a stanovila lhůtu 30 dnů od doručení žádosti. Žádost o podání vysvětlení byla spolku doručena dne 5. prosince 2014.

Vysvětlení podané účastníkem In4you, z.s.

Dne 5. ledna 2015 bylo Radě doručeno vysvětlení podané spolkem In4you v předmětné věci. Právní zástupce poskytovatele uvedl, že spolek nepožádal Radu o udělení licence k provozování vysílání, neboť svoji činnost nepovažuje za činnost, která by vyžadovala udělení licence dle zákona č. 231/2001 Sb. Vzhledem k tomu, že umožňuje prostřednictvím aplikace TV4you fyzickým osobám, které splní požadované podmínky, sledování televizních programů, které jsou volně přístupné, nejedná se dle jejich názoru o vysílání.

Předmětná činnost není vysíláním, neboť nemá povahu především činnosti hospodářské ani není činností, která soutěží s televizním vysíláním. Zapsaný spolek in4you, z. s. je neziskovou organizací, která nevykonává žádnou hospodářskou činnost a zaměřuje se pouze na splnění základního cíle, pro který byl založen, tzn. zpřístupnění televizního vysílání divákovi.

Technickou stránku služby zajišťuje pro in4you, z. s. společnost SMART MEDIA SOLUTIONS s. r. o., a to bezúplatně s tím, že tato společnost hodlá svoje náklady spojené s provozováním služby hradit podle prohlášení svých představitelů z finančních prostředků získaných z výnosu z reklamy.

Aplikace zprostředkovává pouze sledování televizních programů, bez jakýchkoliv zásahů do vysílaných programů či reklamních bloků - tedy v jejich nezměněné podobě, osobami, které by tato televizní vysílání mohly na základě svého oprávnění sledovat na jiném technickém zařízení.

Z uvedených důvodů se in4you, z. s. domnívá, že se na něho povinnost žádat Radu o udělení oprávnění - licence dle ust. § 12 a násl. zákona č. 231/2001 Sb. nevztahuje, žádné zákonné ustanovení svojí činností neporušil a nejsou tedy důvody k jakémukoliv zásahu Rady, směřujícímu vůči spolku in4you, z. s.

Zahájení správního řízení:

Rada konstatovala, že poskytovatel ve svém vysvětlení uvedl, že nenaplnuje znaky vysílání a proto nebyl povinen požádat Radu o udělení licence podle § 12 a násl. zákona č. 231/2001 Sb.

V tomto ohledu se ovšem podané vysvětlení nevyjadřovalo ke skutečnostem požadovaným v žádosti o podání vysvětlení, kde byla služba zcela jasně charakterizována jako služba, která by mohla být považována za převzaté vysílání, neboť se jedná o současné, úplné a nezměněné šíření programů pro veřejnost. Oprávnění, o které by měl poskytovatel takové služby požádat je tedy registrace převzatého vysílání dle § 26 a násl. zákona č. 231/2001 Sb. Jedná se o odlišnou činnost, která je v zákoně jinak definována a k jejímu provozování je zapotřebí odlišného oprávnění.

Vzhledem k tomu, že podané vysvětlení se celkově věnovalo pouze důvodům, pro které nebyl poskytovatel povinen požádat Radu o licenci k provozování vysílání, lze považovat podané vysvětlení z převážné většiny za bezpředmětné.

Rada po seznámení se s podaným vysvětlením konstatovala, že poskytování služby TV4you fakticky znamenalo streamování volně dostupných programů. Pojem streamování český právní řád nezná. Nejblíže tomuto pojmu je „sdělování vysílání veřejnosti,“ které používá autorský zákon a vychází ze směrnice 2001/29/ES, a kterou široce vykládá rovněž např. SDEU. „Sdělování veřejnosti“ je dle SDEU chápáno tak, že postačuje, aby jakékoli dílo bylo zpřístupněno veřejnosti takovým způsobem, aby osoby, které veřejnost tvoří, mohly mít k tomuto dílu přístup, a není rozhodující, zda této možnosti využijí či nikoli (viz např. nedávný rozsudek SDEU z 13. února 2014 ve věci C-466/12). Přičemž ve smyslu uvedeného rozsudku je třeba konstatovat, že zpřístupňování volně dostupných terestrických programů nepochybně oslovuje jinou část veřejnosti, než které je primárně určeno šíření vysílání prostřednictvím vysílačů, zejména v případě programů, které nejsou na základě původního oprávnění šířeny online.

Výše definované „sdělování veřejnosti“ nepochybně slovy české právní úpravy charakterizuje také provozování převzatého vysílání, jehož základním definičním znakem je úplné a nezměněné šíření programů pro veřejnost. Vzhledem k tomu, by se mělo jednat v případě takové služby o převzaté vysílání.

Vzhledem k uvedenému rozhodla Rada na svém 2. zasedání v roce 2015 zahájit s poskytovatelem služby TV4you vysílání správní řízení z moci úřední pro možné provozování převzatého vysílání bez oprávnění.

Vyjádření zástupce in4you, z.s.

Dne 18. března 2015 bylo Radě doručeno vyjádření právního zástupce in4you, z. s. k zahájenému správnímu řízení.

Spolek in4you, z. s., jako účastník řízení opakovaně sděluje, že je přesvědčen o tom, že na jeho činnost ustanovení zákona č. 231/2001 Sb. nedopadá, a to ani jako na subjekt, který je poskytovatelem převzatého vysílání ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) zákona č. 231/2001 Sb. Účastník řízení umožňoval prostřednictvím aplikace TV4you fyzickým osobám, které splnily požadované podmínky sledování televizních programů, a to programů, k jejichž příjmu jsou tyto osoby oprávněny, neboť se jedná o volně přístupné televizní programy. Nejedná se tedy dle názoru účastníka v žádném případě o vysílání a to ani o převzaté televizní vysílání.

Účastník řízení nabízí divákům technický prostředek, který jim umožní sledovat televizní vysílání, ke kterému jsou v souladu s právní úpravou i jinak oprávněni. Tento technický prostředek je obdobou technicky nejvyspělejších televizních přijímačů, které umožňují, aby divák a vlastník takového televizního přijímače mohl formou personálního streamingu televizní vysílání sledovat i na dalším svém zařízení včetně tabletů či telefonních přijímačů. Účastník řízení poukazuje na to, že technických zařízení umožňujících sledování televizních programů, např. v mobilním telefonu, osobním počítači, tabletu apod., je celá řada. Jedná se např. o tzv. DVB-T tunery.

Skutečnost, že provozování aplikace si vyžádá určité náklady, je zcela samozřejmá. Činnost účastníka řízení je přísně nezisková, osoby působící ve spolku svoji činnost vykonávají dobrovolně, bez nároku na odměnu a nelze tedy v žádném případě hovořit o hospodářské povaze činnosti spolku.

Ke skutečnosti, že obdobnou službu nabízejí některé subjekty (O2 Czech Republic, sledovanitv.cz, Smart fun) na základě platné registrace, účastník uvádí, že obdobnost jednání jednoho subjektu, není kritériem pro hodnocení jednání druhého subjektu.

Ze všech shora uvedených důvodů se in4you, z. s. domnívá, že se na něho povinnost žádat Radu o registraci převzatého vysílání dle § 26 a násl. zákona č. 231/2001 Sb. nevztahuje, žádné zákonné ustanovení svojí činností neporušil a navrhuje, aby řízení bylo zastaveno.

Správní uvážení Rady:

Samotným projednáním věci se Rada zabývala na svém 8. zasedání konaném dne 28. dubna 2015 a dospěla k následujícím závěrům:

Dle § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. se převzatým rozhlasovým a televizním vysíláním rozumí příjem vysílání původních rozhlasových a televizních programů nebo jejich podstatných částí, včetně služeb přímo souvisejících s programy nebo s podstatnými částmi programu, a jejich současné, úplné a nezměněné šíření pro veřejnost prostřednictvím sítí elektronických komunikací

Dle § 2 odst. 1 písm. h) zákona č. 231/2001 Sb. se provozovatelem převzatého vysílání rozumí právnická nebo fyzická osoba, která rozhoduje o skladbě programů převzatého vysílání, včetně služeb přímo souvisejících s programy převzatého vysílání, a která tyto programy a služby s nimi přímo související šíří nebo prostřednictvím třetích osob nechává v úplné a nezměněné podobě šířit na základě oprávnění k provozování převzatého vysílání (dále jen "registrace") podle tohoto zákona,

Rada shledala, že účastník řízení v období od 15. října do 31. prosince roku 2014 prostřednictvím zvláštních přenosových systémů (internetové aplikace) šířil v reálném čase vysílání některých digitálních televizních programů, volně šířených původními vysílately prostřednictvím pozemních vysílačů (zejména např. programy skupiny Nova, Prima, programy České televize, TV Barrandov a další free-to-air programy šířené prostřednictvím pozemních vysílačů v systému DVB-T).

Zapsaný spolek in4you z.s. poskytoval službu, která měla uživatelům zajišťovat přístup k volně šířeným televizním programům prostřednictvím mobilních telefonů, tabletů a dalších chytrých zařízení. Služba byla poskytována zdarma na základě registrace na www.tv4you.cz, financována měla být z reklamy. Vysílání bylo poskytováno online formou personálního streamingu. Uživatelé mohli televizní programy sledovat pomocí libovolného zařízení připojeného k internetu, a to pomocí většiny dnes dostupných zařízení jako smartPHONE, tablety, connected TV. Po zákaznících bylo vyžadováno, aby byli plátcí koncesionářských poplatků.

Zákon č. 231/2001 Sb. pojem „streamování“ programů, resp. „live streaming“ nezná. Nepoužívá jej ani směrnice 2010/13/EU o audiovizuálních mediálních službách. Poměrně konkrétní výklad k problematice takových internetových služeb poskytl v minulosti již opakovaně Soudní dvůr Evropské unie (SDEU), konkrétně např. v rozsudku ze dne 7. března 2013, ve věci C-607/11, se zabýval přímo problematikou šíření vysílání poskytovatelů komerčního televizního vysílání třetí stranou prostřednictvím internetu, tzv. „live streaming“. V daném případě určitý subjekt poskytoval internetové služby, spočívající v šíření televizního vysílání, a umožňoval uživatelům přijímat živě bezplatné televizní vysílání, přičemž vstupní signály, které subjekt využíval, byly signály volného pozemního vysílání. SDEU se zde zabýval konkrétní situací, kdy přenos pozemního televizního vysílání provádí subjekt odlišný od původního vysílatele přes internetový streaming, zpřístupněný registrovaným uživatelům.

SDEU v předmětné věci konstatoval, že šíření dalšího přenosu pozemního televizního vysílání přes internet probíhá za použití specifické technologie, která se liší od technologie původního sdělování. Námitka, že takové zpřístupnění děl prostřednictvím internetu představuje pouhý technický prostředek směřující k zajištění nebo zlepšení příjmu pozemního televizního vysílání v oblasti pokrytí signálem, nemůže tento závěr zpochybnit. V tomto smyslu musí zprostředkování provedené takovým technickým prostředkem spočívat jen v udržení nebo zlepšení kvality příjmu již existujícího přenosu, a nemůže sloužit k přenosu, který se od něj liší. SDEU se rovněž zabýval tím, že diváci tohoto dalšího přenosu, live streamingu prováděného třetí osobou, jsou současně oprávněni sledovat televizní vysílání s totožným obsahem prostřednictvím vlastních televizních přijímačů. Dle jeho právního názoru je sdělováním veřejnosti v zásadě další přenos, **který provádí subjekt odlišný od původního poskytovatele vysílání, přes internetový streaming zpřístupněný předplatitelům tohoto subjektu, kteří mohou tento další přenos přijímat poté, co se připojí k jeho serveru, přestože se tito předplatitelé nacházejí v určené oblasti příjmu tohoto pozemního televizního vysílání a mohou toto vysílání legálně přijímat na televizním přijímači.**

SDEU v tomto rozsudku rovněž posuzoval otázku, zda má na posouzení takové služby vliv skutečnost, že má takový další přenos ziskovou povahu, či nikoli. SDEU dospěl k závěru, že **zisková povaha není rozhodná** k tomu, aby byl takový další přenos kvalifikován jako sdělování veřejnosti.

Rada konstatovala, že v případě služby TV4you poskytované účastníkem řízení, se jedná o přenos televizního vysílání, který provádí subjekt odlišný od původního vysílatele, který je poskytován prostřednictvím internetové aplikace, na základě registrace uživatele na jeho internetových stránkách, s tím, že koncoví uživatelé této služby musí být plátcí koncesionářských poplatků. V tomto ohledu tedy služba TV4you podle výkladů SDEU naplňuje znaky sdělování vysílání veřejnosti a zároveň dle příslušné definice zákona č. 231/2001 Sb. znaky převzatého vysílání. Rada konstatovala, že existují různé doplňky a aplikace, které jsou poskytovány samotným provozovatelem vysílání. Tyto jsou buď přeinstalovány v smartTV, nebo je možné je doinstalovat. Dále existují neoficiální aplikace, které slouží jako agregátory všech streamů, ke kterým je možno běžně (volně) přistupovat. Existují externí zařízení – DVB-T tunery, které lze připojit k tabletu nebo mobilnímu telefonu (jak se systémem iOS, tak Android) a doinstalováním patřičné aplikace může dané zařízení sloužit k příjmu a sledování televizního vysílání. Stále se ovšem jedná o příjem z DVB-T sítě (obdobně jako u televizní antény), kdy mezi koncového uživatele a původního vysílatele nevstupuje třetí subjekt, který televizní programy šíří prostřednictvím odlišné specifické technologie (zde internetová aplikace). Dle právního názoru Rady se tedy v případě aplikace TV4you nejedná o pouhý technický prostředek, směřující k zajištění nebo zlepšení příjmu v oblasti pokrytí signálem, ale slouží naopak k přenosu, který se od původního (zemského digitálního vysílání) liší. Rada přihlédla rovněž ke skutečnosti, že účastníkem řízení poskytované televizní programy jsou původně vysílány v systému DVB-T, na což mají původní vysílatelé příslušné oprávnění, ale nejedná se již o programy, které by mohly být dle platných licencí šířeny rovněž prostřednictvím zvláštních přenosových systémů (mohou být takto šířeny pouze převzatě). V tomto ohledu tedy neobstojí argument účastníka řízení, že se jedná pouze o technické zpřístupnění stejného přenosu, neboť se jedná zjevně o technologii jinou. Zejména nelze pak odhlédnout od skutečnosti, že původní vysílatelé takto šířených televizních programů s jejich šířením prostřednictvím internetové aplikace nesouhlasili a proti takovému dalšímu přenosu úspěšně soudně brojili.

Rada dále konstatovala, že pokud jde o činnost hospodářské povahy, účastník uvedl, že jeho činnost je přísně nezisková. Technickou stránku zajišťuje firma Smart Media Solutions, s.r.o., která generuje finanční prostředky, ovšem technickou stránku služby zajišťuje pro účastníka bezúplatně. Úplatnost ovšem není dle zákona definičním znakem převzatého vysílání – převzaté vysílání může být poskytováno koncovým uživatelům bezúplatně (tak to ostatně činí např. operátoři televizních vysílacích sítí, kteří jako provozovatelé převzatého vysílání šíří určité programy ve svých vysílacích sítích bez toho, aby služba byla koncovým uživatelům zpoplatněna). Převzaté vysílání může být také dle zákonné definice šířeno prostřednictvím třetích osob (tedy subjektu, který pro provozovatele zjišťuje technickou stránku). Nadto sám účastník řízení od počátku uvádí, že provozní náklady jsou kryty z prodeje reklamního prostoru

Rada při svém rozhodování ve věci dále shledala, že služba TV4you je od 31. prosince 2014 nefunkční.

Rada dále přihlédla v rámci své správní úvahy k předchozí judikatuře tuzemských správních soudů v případech, kdy se jednalo o posouzení charakteru takové služby (obdobně jako v nyní rozhodovaném případě „live streamingu“) šíření vysílání, která nebyla zcela jednoznačně definována právní úpravou. Jednalo se např. o rozsudek Městského soudu v Praze, resp. Nejvyššího správního soudu (konkrétně rozsudky MS v Praze sp.zn. 8 Ca 69/2006 s NSS sp.zn. 1 As 3/2007-83.). V předmětné věci Rada uložila pokutu 50 000 Kč za převzaté vysílání bez oprávnění. Šlo konkrétně o provoz mobilní sítě tzv. třetí generace. V jejím rámci nabízela sankcionovaná společnost svým zákazníkům s UMTS mobilními telefony různé služby včetně on-line přenosu určitého televizního programu. Podle Rady splňovala tato služba charakteristiku převzatého vysílání.

Soudy dospěly k závěru, že pro určení, zda online přenos programu spadá do rámce zákona č. 231/2001 Sb., není určující, zda je či není přenášen technickými zařízeními umožňujícími dálkový přenos dat, a s ohledem na tuto skutečnost regulován, pokud se týká způsobu přenosu, též zákonem o elektronických

komunikacích. Jde pouze to, zda tento online přenos splňuje zákonné znaky provozování převzatého televizního vysílání podle zákona č. 231/2001 Sb. Pokud tak činí, technika přenosu není rozhodující. Zákon č. 231/2001 Sb. neváže status služby coby televizního vysílání na použitou technologii přenosu. Dle názoru Soudního dvora EU se o televizní vysílání jedná vždy tehdy, pokud sestává z prvotního vysílání televizních programů určených veřejnosti, tedy neomezenému počtu možných televizních diváků, u nichž je současně přenášén tentýž obraz. Jak však Soudní dvůr zdůrazňuje, technika přenosu obrazu není při tomto posouzení určujícím prvkem. Stejně tak je nerozhodné, že služba je poskytována na individuální žádost jednotlivého příjemce za předpokladu, že příjemce není schopen sám ovlivnit skladbu přenášeného programu. Pokud se týká podmínky veřejnosti vysílání, pojem "veřejnosti" je zde nutné chápat tak, že služba je otevřena všem zákazníkům, kteří o ni projeví zájem a splní kvalifikační předpoklady, nicméně splnění těchto předpokladů záleží výlučně na jejich rozhodnutí. Stejně tak není pro charakter veřejnosti vysílání určující, zda šíření signálu probíhá systémem point-to-point, tedy vytvořením individuálního datového souboru, který je následně distribučním serverem odeslán na konkrétní telefonní stanici, unikátně definovanou IP adresou, anebo systémem point-to-multipoint. Určující je opět skutečnost, že stejný odchozí soubor dat je potenciálně přístupný všem zájemcům, nikoliv jestli je fyzicky transponován unikátním datovým tunelem či systémem point-to-multipoint. Konečně ani s ohledem na čtvrtou podmínku zákonné definice neměl v daném případě Nejvyšší správní soud pochybnosti o tom, že videostreaming do mobilů lze podřadit pod vysílání za pomoci jiných technických prostředků (dnes zvláštních přenosových systémů) ve smyslu zákona č. 231/2001 Sb. Tato jednotlivá technická zařízení tvoří dohromady funkční celek, který je schopen být technickým prostředkem přenosu televizního vysílání. Nejvyšší správní soud proto v daném případě uzavřel, že videostreamingová služba online přenosu tohoto televizního programu je provozováním převzatého televizního vysílání ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb.

Při rozhodování o výši pokuty se Rada řídila těmito skutečnostmi:

Dle § 60 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb. pokutu do výše 10 000 000 Kč Rada uloží tomu, kdo provozuje vysílání, aniž je k tomu oprávněn podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona.

Dle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Dle ustanovení § 61 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání a k výši případného finančního prospěchu.

Rada byla omezena horní sazbou stanovenou zákonem. Rada při stanovení výše pokuty přihlédla ke skutečnosti, že služba byla poskytována pouze po omezenou dobu, a to od 15. října do 31. prosince 2014, a byla využívána jen omezeným počtem koncových uživatelů, co do rozsahu, typu a dosahu závadného jednání. V šetřeném případě „povaha vysílaného programu“ nemá vliv na povinnost provozovat vysílání pouze na základě oprávnění podle zákona č. 231/2001 Sb. nebo zvláštního zákona.

Postavení provozovatele na mediálním trhu nebylo v daném případě hodnoceno, neboť nemělo vliv na samotnou skutkovou podstatu správního deliktu a nelze v otázce výše pokuty přihlížet k faktu, zdali se jedná službu s vysokou či nízkou sledovaností, či případně o dominantní či komerčně malý subjekt na

mediálním trhu, neboť se nejedná o porušení ve vztahu k posluchačské veřejnosti, ale o hrubé narušení veřejného pořádku provozováním činnosti bez zákonného oprávnění.

Rada konstatovala, že provozování vysílání bez oprávnění je, co do závažnosti a míry zavinění, jedním z nejzávažnějších porušení zákonů upravujícím provozování vysílání v České republice, o čemž svědčí zejména výše pokuty, kterou za tuto činnost zákon umožňuje orgánu dozoru uložit. Účastník řízení si byl při poskytování této služby povinností daných zákonem č. 231/2001 Sb. plně vědom, a jak vyplývá i z podaných vysvětlení, resp. vyjádření, tuto povinnost na základě svého vlastního názoru plnit vědomě odmítal.

Rada konstatovala, že finanční prospěch vzniklý v souvislosti s porušením zákonné povinnosti nebyl účastníkovi řízení prokázán. Proto k němu Rada při stanovování výše pokuty nepřihlížela.

Rada rovněž konstatovala, že při stanovení pokuty ve výši 50 000 Kč, která je ve srovnání s maximální výší pokuty podle § 60 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb. (10 000 000 Kč) velice nízká, přihlédla zejména k tomu, že posuzovaný případ je do značné míry precedентní a účastník řízení poskytoval svou službu za situace, kdy nejen v České republice, ale ani v jiných zemích Evropské unie neposkytuje stávající úprava příliš jasný právní rámec pro nové technologie vysílání, které se dynamicky rozvíjejí.

Rada na základě shromážděných podkladů dospěla k závěru, že účastník řízení, spolek in4you z.s., provozoval převzaté vysílání, aniž k tomu byl oprávněn podle zákona č. 231/2001 Sb. nebo zvláštního zákona, a po zhodnocení výše uvedených kritérií rozhodla udělit účastníku řízení pokutu ve výši 50 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ustanovením § 66 zákona č. 231/2001 Sb. podat žalobu k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Podání žaloby má odkladný účinek.

PhDr. Irena Ondrová
místopředsedkyně Rady
pro rozhlasové a televizní vysílání